

ה"ט 59102/02/18 - מלכה רמתי נגד אברהם בניסתי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 59102-02-18 רמתי נ' בניסתי

לפני
המבקשת
נגד
המשיב
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
מלכה רמתי
אברהם בניסתי

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) דיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 5.3.2018.

(3) המבקשת טוענת, בין השאר, כי המשיב עוקב אחריה וכן מטריד אותה ואת בני ביתה. לדבריה, היא מפעילה סמינר ובמסגרתו למדה בתו של המשיב. המשיב אשר סבור כי בתו יצאה מבית הוריה בהשפעת המבקשת או מי מטעמה, עוקב כאמור אחר המבקשת לשם החזרת בתו, ובאחד המקרים, אף שהמבקשת שינתה את מקום מגוריה, דפק על דלת מגוריה החדשים והחל לצעוק. המשיב טוען מנגד, בין השאר, כי הוא מבקש "להציל" את הבת שלו שהיא תפוסה "בכת" אשר מפעילה המבקשת. המשיב סבור כי יש להרחיק את הבת שלו מהמבקשת ומקבוצת האנשים שלצדה, ובכל מקרה, זכותו למחות על התנהגות המבקשת. המשיב סבור כי המחאה שלו לגיטימית וכי אין מדובר בהטרדה מאיימת.

(4) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים בדיון לפניי, לאחר שהתרשמתי מדבריהם, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להתקבל.

(5) מטעוני הצדדים בדיון ניתן להבין כי בתו של המשיב - שהיא בגירה (בת 28) - שהתה למשך תקופה מסוימת במחיצת המבקשת או מי מטעמה. לא הוכח לפניי כי הדבר נעשה בכפיה או באופן לא רצוני של הבת; רוצה לומר - טענת המשיב בדבר מידת ההשפעה של המבקשת או מי מטעמה על בתו, אינה ברורה די-הצורך, בין השאר ובעיקר בשים לב לגילה של הבת. נטען גם על-ידי הצדדים כי התנהל הליך משפטי בין הבת לבין אביה, כאשר לדברי המבקשת במסגרת אותו הליך ניתן צו הרחקה שמרחיק את המשיב מבתו (שורה 14, עמוד 1), ומנגד, לדברי המשיב, ניתן צו להרחיק את הבת "מהכת" (שורה 12, עמוד 5). יותר מכך, ניתן היה להבין בדיון כי בתו של המשיב אינה מעוניינת לשוב לבית אביה (שורות

2-1, עמוד 8), וכי בכל מקרה, למבקשת אין התנגדות כי הבת תשוב כאמור (שורות 2-3, עמוד 8).

(6) על-פניו, מטיעוני הצדדים עולה תמונה כואבת כאשר אחד הצדדים הרלבנטיים בה הוא הבת של המשיב, שאינה צד להליך דנן. כך או אחרת, גם אם סבור המשיב כי המבקשת או מי מטעמה פעלו שלא כדין כלפי הבת שלו - ואיני קובע כך - ואף שאין חולק כי למשיב קנויה הזכות למחות ולהפגין, ואולם, לא השתכנעתי כי בנסיבות המקרה לפניי מעשיו של המשיב אינם חורגים מגדרי המחאה הלגיטימית. מעדות המבקשת - שהותירה רושם אמין - נראה כי המעשים המיוחסים למשיב הם חוזרים ונשנים, נמשכו זמן רב ואף כוללים מעקב, דבר שמבסס בין השאר, את טענת ההטרדה והפגיעה בשלוות החיים של המבקשת ובני משפחתה. לפי דברי המבקשת: "הוא שלוש שנים צועק ליד הבית, גם שבעלי היה בבית חולים הוא הגיע לשם, וגם לבית הכנסת, הוא צועק ליד הבית שלי והנכדים שלי והילדים שלי" (שורות 28-29, עמוד 6). בהמשך, היא העידה: "יש לי ילדים ונכדים שנבהלים מהצעקות והאלימות. ביום חמישי לפני שבועיים, הוא נקש ברגע שעשיתי למעלה הרגשתי שמנסים לפתוח, הלב שלי לא אגיד לך מה קרה לי, הנזקים שיהיו שימשיך להטריד אותנו" (שורות 19-21, עמוד 8).

(7) על יסוד האמור, הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - מתקבלת, באופן זה, שניתן בזאת צו אשר מורה כלהלן:

(א) נאסר בזאת על המשיב להיות במרחק שהוא פחות מ-100 מטרים מהמבקשת ומבית מגוריה. מובהר כי מפגש מקרי ובתום לב בין הצדדים אינו נחשב הפרה של איסור זה.

(ב) נאסר בזאת על המשיב ליצור קשר כלשהו עם המבקשת או מי מטעמה, בעל-פה, בכתב, בטלפון או בכל אמצעי אחר, וכן נאסר בזאת על המשיב לאיים, להטריד, לפגוע בשלוות החיים או בפרטיות של המבקשת ושל בני משפחתה.

(8) הצו יעמוד בתוקף למשך ששה חודשים.

(9) מופנית בזאת שימת לבם של הצדדים לכך כי ניתן להשיג על החלטתי דן בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.